

BLOOM @

EN HET SPROOKJE OVER KRACHT

© 2023 BLOOM by iele hildegart steen

© 2023 Sprookje over kracht by ann vandenbossche

All rights reserved.

“KNOW THY (beautiful) SELF”

De waarheid
van wie je bent
is veel meer
dan elk menselijk concept.

Het is voorbij taal,
het is voorbij het denken
En alleen jij
kan het voelen,
in jezelf

-Ashmi Patella-

Inleiding

Er is een reden dat jouw nieuwsgierigheid je hier bracht. Je weet dat je (nog) zoveel meer bent dan de huidige versie van jezelf.

Je onderzoekt en ontdekt met een openheid voor het mooie, het goede en het ware.

Je verruimt je bewust-zijn, komt meer en meer los van wat je niet meer nodig hebt en je her-ontdekt je eigen ware natuur. Je bent op zoek naar je authentieke, unieke Zelf.

Bewustwording gaat over de weg gaan van geleefd worden en speelbal te zijn van het leven, naar het leven in eigen handen nemen, actief kijken naar jouw bestaande patronen en geloofsovertuigingen en die bewust veranderen... En uiteindelijk naar het actief delen van het licht in actie, het licht dat we zijn.

Wie zijn we?

Ik ben geboren als hildegart,
maar werd door vake liefdevol iele of ieleke genoemd.
En deze troetelnaam namen anderen (en nu allen) over...
Het leven vond ik (bijna) altijd mooi, boeiend en bruisend.
Daardoor verstond ik niet waarom anderen in dezelfde
omstandigheden zich ongelukkig voelden, levensmoe
waren of zich slachtoffer voelden.

Nochtans zeggen buitenstaanders dat ook ik 'mijn deel' had - als negenjarig kind uit de (rijdende) auto vallen (je moet het maar doen he), jong een vriendin verloren, een miskraam bij mijn eerste zwangerschap, verliefd geworden tijdens mijn huwelijk en gescheiden, de geheime relatie van jaren ontdekt van mijn tweede levenspartner met een goeie vriendin (karma? 😊), eileiderkanker, twee hartaanvallen, een zwaar busongeval in Peru met een bijna-dood-ervaring, 16 keer verhuisd... (16 keren klinkt veel en zwaar, maar ik woonde wel graag op die vele plekken en voelde me er ook telkens thuis.)

Mij lijkt het glas
altijd halfvol.

***Ik zie steeds
mogelijkheden
en vind oplossingen.***

Ik ben juriste, werd bankier, ondernemer, trainer, consultant en inspirator. Mijn workshops brachten me overal in Europa, maar ook naar Ghana, Kazachstan, Thailand, Mexico, de Verenigde staten, Saudi-Arabië, Noorwegen, Marokko... en meestal met mijn business partner die ook mijn beste vriendin is sedert het derde leerjaar (heerlijk toch?).

Ik heb zo'n geluk om prachtige liefdevolle mensen in mijn leven te hebben, dichtbij en ook ver weg, mijn gezin, familie, vrienden, zielezussen, zielekinderen...

Hoe anderen mij zien:

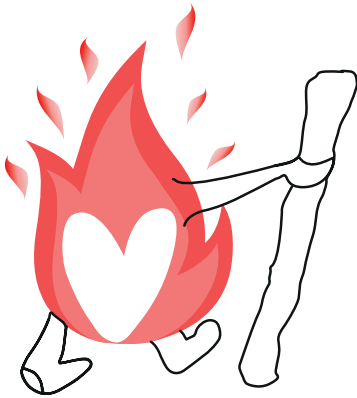
Voor mij ben jij een pionier; een vrouw die de bedrijven loodst doorheen woelige vaarwateren, richting beloftevolle toekomst.

Je belichaamt die niet enkel zelf, maar kent ook alle tools om hen als vaardige kapitein daarheen te helpen. En dat is voor weinigen weggelegd. Want dit vraagt tonnen ervaring, zelfontplooiing en vrouwelijke kracht!

Laurence Verwee (The Power of Books)

Mijn missie is je innerlijk vuur weer aan te wakkeren.

Het vuur...

- om moeilijke en vervelende situaties constructief te benaderen.
- om je eigen dromen, en niet deze van je ouders of van de maatschappij te realiseren.
- om ten volle te leven in plaats van te overleven.
- om het leven zoals het bedoeld is in overvloed, dankbaarheid, vredevol, verwonderd en met vreugde te leven.
- om je uniekheid, schoonheid, grootsheid te laten stralen.

BLOOM is een toegankelijke en effectieve methode om je reacties en beperkende patronen om te buigen naar bewust handelen vanuit een constructieve attitude.

Ik vroeg me af hoe ik mensen op een leuke en speelse manier kon laten voelen waar BLOOM écht over gaat.

Daarom zag BLOOM het daglicht!

Tijdens een soulstorm met een zielevriend kwam het idee om warme interesse voor BLOOM te wekken via een sprookje...

Toen ik met de sprookjesvertelster Ann mijn plan deelde, was ze enthousiast om de BLOOM workshop eerst te volgen en daarna een sprookje te schrijven met BLOOM als leidraad.

Graag laat ik Ann zichzelf voorstellen:

Mijn naam is Ann.

Ik ben een vrolijke kunstenaarsziel. Ik heb tien jaar in de zorgsector gewerkt. Ik hield van de mensen, maar kon niet aarden in instituten. Met vallen en opstaan zocht ik naar manieren om mijn talenten bij mensen te brengen. Mijn grootste talent is schrijven.

Ik heb lang gedacht dat verhalen uitvinden heel gemakkelijk is, tot iemand me zei dat mijn vindingrijkheid en mijn talent voor beeldspraak helemaal niet 'normaal' is. Met mijn verhalen maak ik een diepere dimensie zichtbaar. Humor, eenvoud, symboliek en spiritualiteit zijn centrale thema's in mijn verhalen.

Ik trek rond met een verhalenbus. Onderweg vertel ik verhalen aan voorbijgangers. Ik geloof in de kracht van ontmoeting. Soms fluistert een stemmetje mij in naar waar ik die dag moet rijden. En hoe lang ik er moet blijven staan. In het begin vond ik dat gek. Hoe kan ik zo mijn boterham verdienen?

Ik ontdekte dat dit stemmetje soms meer weet dan mijn verstand, en dat hart en verstand best kunnen samenwerken. Daarom vond ik het ook zo fijn om dit verhaal te schrijven.

Ik kon me helemaal vinden in BLOOM.

De dingen die iele beschrijft in de methodiek, heb ik zelf doorleefd. Wanneer iele me vroeg om een sprookje te schrijven, heb ik dus geen seconde getwijfeld!

~ HET SPROOKJE ~

Het dorp

Er was eens een dorp. Aan de rand van het dorp, was een groot woud. De dorpingen geloofden dat ergens diep in het woud, een bijzondere kracht was begraven. Een man met fonkelende ogen had hen dit jaren geleden verteld. Zijn woorden hadden een diepe indruk achtergelaten.

Het bestaan van deze kracht sprak tot de verbeelding. Wat zou er gebeuren, wanneer iemand die sterkte zou vinden? Hoe zag die kracht eruit?

Het woud betreden was echter niet zo simpel. Langs alle kanten blokkeerden dichtbegroeide struiken en bomen de toegang. Ze omhakken of snoeien lukte niet: verschillende dorpingen hadden het geprobeerd, maar steeds sprongen de takken en bomen weg. Het leek wel alsof het woud leefde. Het maakte de dorpsbewoners bang. Misschien spookte het er wel?

Een eeuwenoude eikenhouten poort was de enige ingang van het woud. Wanneer iemand voor de poort stond, klonk een stem: *'Kom jij om kracht? Weet dan wat je verwacht.'*

De zakenman

Op een dag stond zakenman Saam voor de poort, met een grote linnen zak. Hij had al zijn moed verzameld om het woud te betreden. Saam was de op één na rijkste man van het dorp. Dat vond hij niet zo leuk. De rijkdom van de andere man was hem als een doorn in het oog. Hij had jaren over kracht nagedacht en zag het al voor zich: die kracht was vast één of andere dure edelsteen waarmee hij rijk zou worden. Hij zou er een groot kasteel mee kunnen kopen en mensen in dienst nemen. Geldzorgen? Verleden tijd! De rijkdom zou van hem afstralen. Dit was zijn kans. Toen de poort hem toesprak, antwoordde hij:

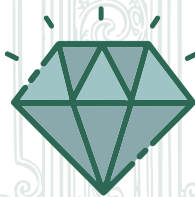
'Ik verwacht tientallen edelstenen, die ik in mijn zak kan steken, de kostbaarste van het hele universum! Ik verwacht aanzien omwille van mijn rijkdom.'

Tien seconden later, opende de poort en een stem zei:
'Zie hier, een lichtend pad. Het leidt jou naar waar je om smacht.'

Een betoverend mooi pad verscheen. Overal lagen edelstenen: saffieren, smaragden, robijnen. Ze lagen verspreid over de weg en blonken Saams ogen uit. Hij raapte ze op en stak ze in zijn linnen zak. Zijn ogen schoten alle kanten uit, zijn hart bonsde onvoorspelbare ritmes. Hoe meer edelstenen hij verzamelde, hoe groter zijn verlangen werd naar méér. Zou één kasteel wel genoeg zijn? Misschien moest hij wel twee kastelen bouwen. Dat zou veiliger zijn. Zijn gedachten schoten als ongetemde stieren alle kanten uit. Of misschien wel twintig dienaren... en misschien nog een grote kluis... en mooie kledij van de bekendste ontwerper ter wereld... En een eigen kleermaker...

'Alle edelstenen, wees van mij!' riep hij vol ongeduld uit. In zijn onrustige ogen ontstond een vraag die het hele woud door elkaar schudde. Een fractie van een seconde later, werd de hemel pikzwart. De edelstenen veranderden in grijze stenen.

Saam keek ongelovig om zich heen:
*'Waar is mijn kracht? Waar zijn de edelstenen?
Waarom is het hier zo donker?'*

Hij voelde een kwaadheid opkomen, schopte tegen een boom.

'Plaagbos!' riep hij, 'Met je dwaze stem! Waarom werk je mij tegen? Van mij kan je niet winnen! Ik zet het je betaald!'

Vervolgens rukte hij een tak af van een nabije wilg.

Een oogwenk later, reageerden de bomen: hun takken vielen Saam zachtjes aan, hun wortels waagden zich een weg naar boven en deden de man struikelen.

En terug klonk de stem:

'Zoals je wenst. Kansen bij de vleet, als je dat maar weet! Kijk in het hart van het gevecht, daar is de uitkomst al beslecht.'

Saam hoorde het niet. Hij was verzonken in zijn gevecht met de wortels en takken, al snel leek het hele bos tegen hem te zijn. Niet alleen de bomen, maar ook de vossen, konijnen en uilen keken hem dreigend aan.

Saam besepte bij deze aanblik dat hij dit gevecht niet kon winnen. Hij voelde een intense angst in zijn borstkas en rende verder op het lichtend pad, niet wetende wat hij moest doen.

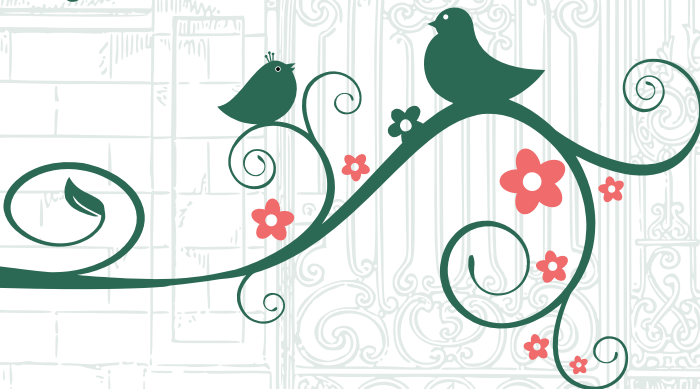
Niet veel later kwam hij terug aan de ingang van het bos, waar hij binnengekomen was. Zonder twijfelen liep hij door de poort. De poort sloeg toe en de stem riep hem na:

'Niet erg. Nog eens? Kansen heb je bij de vleet, als je dat maar weet.'

Saam hoorde het niet. In paniek keerde hij terug naar het dorp. De mensen wachtten er hem in spanning op. Hij vertelde over de arrogante stem die hem naar zijn intentie vroeg. Wat een lef had die stem. En over het gevaarlijke woud vertelde hij in geuren en kleuren. Gelukkig was hij dapper geweest en had hij terug gevochten, anders zou hij het niet gehaald hebben! *'Wat een venijn heeft dat woud,'* zei een dorpsbewoner. *'Klopt',* zei een ander, *'en wat een moed heb jij, om terug te vechten!'*

Saam gloeide even van trots. Ja, daar zou hij zich aan vasthouden. Aan het venijn van dat vijandige woud. Wat was hij sterk.

Tussen alle opgewonden dorpsbewoners, baande zich plots een man op blote voeten naar voren. De mensen noemden hem Slissie. Ze vonden hem een zonderlinge figuur. Argwanend keken ze hem aan. *'Het klopt, maar niemand hoort het. Wat is het?'* sliste de man. *'Jij alleszins niet. Want jij klopt niet. Jij slaat door',* spotte Saam. De dorpelingen lachten. Niemand neemt dorpsgekken serieus.

Een verlegen man

Olloi, een verlegen man, had het allemaal gezien. Hij dacht te weten waarom het de zakenman niet gelukt was. Olloi was een knappe man, had het naar zijn zin in zijn werk als meubelmaker, maar toch miste hij het zelfvertrouwen om echt van het leven te kunnen genieten. Kracht is geen edelsteen, dacht hij, het is als een drankje. Wanneer je het drinkt, krijg je zelfvertrouwen en ziet iedereen je staan. Olloi wilde anderen graag laten zien dat hij iets waard was.

In stilte vertrok hij naar het woud, waar ook hij aan de poort verwelkomd werd door de stem:

'Kom jij om de kracht? Weet dan wat je verwacht.'

Olloi antwoordde: 'Ik kom om het krachtige drankje, dat me zelfvertrouwen geeft.'

De poort opende zich:

'Zie hier, een lichtend pad. Het leidt jou naar waar je om smacht.'

De poort sloot zich. Geen weg terug...

Veel tijd om zich te verbazen had hij niet, want overal op het pad stonden drankjes in houten bekers. Olloi dronk ervan en voelde onmiddellijk hoe zijn zelfvertrouwen toenam.

Plots ontstond in hem de gedachte dat hij genoeg moest drinken, om het zelfvertrouwen te kunnen behouden voor de komende jaren. Of misschien wel voor de rest van zijn leven... Misschien zou hij dan de vrouw van zijn dromen aantrekken...

'Drankjes, zelfvertrouwen, wees van mij!' riep hij uit.

In zijn onrustige ogen ontstond een verontrustende vraag die het hele woud door elkaar schudde. Een fractie van een seconde later, werd de lucht pikzwart, maar dat zag hij niet.

In zijn gulzigheid dronk hij drie drankjes tegelijk op. Niet veel later voelde hij een koude rilling door zijn mond trekken. Het drankje bevroor aan zijn lippen. Olloi paniekerde, probeerde tevergeefs het drankje van zijn lippen te scheuren, hij kon alleen maar inwendig schreeuwen. Ook de bomen rondom hem begonnen te bevriezen. En plots zei een stem:

'Het ging zoals je hebt gewenst. Kansen heb je bij de vleet, als je dat maar weet. Kijk in het hart van de kou, daar ben ik, samen met jou.'

Olloi was zo in gevecht verzonken, dat hij de stem niet hoorde. Hij voelde hoe zijn armen begonnen te bevriezen, en even later ook zijn benen. De bomen rondom hem spiegelde zijn lijden: waterdruppels op de bladeren werden ijs.

Gelukkig zag Olloi de poort, op het einde van het pad. Alleen, hij kon er niet naar toe... Laat me los, dacht de man, laat me gaan, alsjeblieft! Even later voelde hij hoe de bevrozing een beetje afnam, net genoeg, om zich naar de uitgang van het bos te slepen. Toen de poort dichtging, zei de stem:

'Nog eens? De kracht ligt hier. Kansen heb je bij de vleet, als je dat maar weet. Hier in het woud is niets verloren.'

Maar alweer: Olloi hoorde het niet. Toen hij terugkwam in het dorp, waren de dorpsbewoners nieuwsgierig naar hoe het hem vergaan was. Olloi vertelde hen stotterend en uitgeput het nieuws. *'Wat erg,'* zei iemand. *'Zo venijnig, dat woud!'* riep een ander. Het troostte Olloi. Hij besloot om zich vast te houden aan de verschrikkelijke vijandigheid van dat woud.

In het geroezemoes stapte Slissie naar voor. *'Heb jij iets horen kloppen? Hoe heb jij jouw vijand gemaakt?'* vroeg hij. *'Gemaakt? Met een beiteltje en een hamer. Net zoals jouw hersenen, alleen heb ik daar iets te hard op geslagen.'* spotte Olloi. De dorpingen lachten. Natuurlijk. Wie neemt de dorpsgek serieus?

Het meisje, Vera

Tussen de menigte, stond een negenjarig meisje. De verhalen van het woud betoverden haar. Ook zij wilde de kracht vinden, alleen wist ze niet waarom. Een intense nieuwsgierigheid maakte zich van haar meester. Haar ouders zouden haar nooit toestemming geven om te vertekken. Ze besloot dus om stiekem, wanneer iedereen nog sliep, naar het woud te gaan. Ze nam een rugzak mee en stak er een lantaarn in, wat water en drie appels. Toen ze het dorp verliet, kwam de dorpsgek haar achterna gerend:

'Luister naar de stem. Kijk in het hart van het gebeuren,' zei hij, helemaal buiten adem.

Vera keek in zijn ogen, die in het donker licht leken uit te stralen.

Ze begreep niet wat hij bedoelde, maar zijn licht raakte haar, eerst als een schok, even later als een herkenning. Zonder meer te zeggen, lieten ze elkaars ogen los. Vera voelde dat hij op één of andere manier zou meereizen. Vera ging naar de rand van het dorp, waar het woud begon. Ze stapte de zijkanten af, met de lantaarn in haar hand.

Na enkele uren kwam de zon op en bijna op hetzelfde moment, doemde de poort op. Nieuwsgierig nam ze hem op, toen ze de beruchte stem hoorde:

*'Kom jij om kracht?
Weet dan wat je verwacht.'*

'Kracht?' mompelde het meisje, 'Ik weet niet wat dat is, maar ik wil het ontdekken.'

'Waar je naar smacht', zei de stem en de poort opende zich, terwijl het pad verscheen. Nieuwsgierig keek Vera rond. Ze zag diamanten, saffieren en smaragden, verspreid over de weg. Dit kende ze van de zakenman. Ze nam eentje vast en voelde een inwendige roep naar meer. Je wist maar nooit: misschien zou het haar wel lukken om de edelstenen naar huis mee te nemen? Niet veel later zag ze hoe de bomen haar vijandig aanstaarden. De takken leken zich schrap te zetten om haar aan te vallen. Het maakte haar bang. De zakenman en Olloi hadden hier uitgebreid over verteld. Het zou alleen nog maar erger worden. Wat deed ze hier? Zou ze ooit de weg naar huis terugvinden? Tussen alle paniek, steeg een heldere herinnering op. Vera dacht aan de dorpsgek, die iets had gezegd over naar een stem luisteren. Zou het die stem zijn die ze eerder had gehoord?

Plots werden haar gedachten onderbroken:

'Eindelijk iemand die luistert. Inderdaad. Dat ben ik. Kansen bij de vleet, als je dat maar weet.'

'Wie bent u?' vroeg Vera

'Voor enkelingen ben ik een wegwijzer, maar voor de meesten ben ik een gevaarlijke stem. Beslis maar zelf', grinnikte de stem.

'De wegwijzer? Hoe kan jij nu weten wat de juiste weg is?'

'Goede vraag!' riep de stem dolenthousiast, *'in dit woud is geen plaats voor jij en ik. Zeg me eens wat je voelt.'*

Vera begreep er niets van. Waarom klonk die stem plots zo vrolijk? Waarom deed hij zo mysterieus? Een onverklaarbare aantrekkingskracht trok haar gedachten naar binnen. Ze voelde angstzweet parelen op haar voorhoofd. Haar spieren boden stijfkoppig weerstand aan het moment.

'Ik voel me angstig,' zei Vera, *'dat doet mijn lichaam pijn.'*

'O, wat een mooie observatie!' riep de stem.

Ze merkte plots hoe haar hart rustiger klopte. De zweetdruppeltjes losten langzaam op. Samen met haar, werd het aanvallende woud kalmer. Zag ze een voorzichtige glimlach op de sparren verschijnen?

Verwonderd keek Vera naar de transformatie van het woud. Wat was er gebeurd?

'Zo binnen, zo buiten', zei de stem, *'In het hartje van angst zit een schat. Wanneer iemand die vindt, viert het woud feest. De bomen worden er dolenthousiast van, de dieren fluiten hun vrolijkste toontjes.*

Niets in dit woud bestaat op zichzelf.'

'Hoe kan jij mijn gedachten horen?' vroeg Vera.

'We zijn één en dezelfde!' antwoordde de stem krachtig. Het zelfvertrouwen van de stem deed Vera duizelen. Wilde de stem haar in een val lokken? Haar bezitten? Kon ze dit wel aan? Ze had zelfvertrouwen nodig.

Plots verschenen er allerlei houten bekers op de weg. De aantrekkingskracht was enorm. Vera kon het niet laten om eentje vast te pakken en ervan te drinken. Onmiddellijk voelde ze hoe haar zelfvertrouwen toenam. Wat als ze nu eens zoveel mogelijk zou drinken? Het was Olloi niet gelukt, maar misschien kon zij het wel? Gulzig bracht ze twee bekers naar haar mond, toen een ijskoude rilling door haar lichaam schoot. Simultaan zag ze hoe de waterdruppels op de bladeren van de bomen bevroren. Een vogel slaakte een ijzige gil. Geschrokken zette Vera de bekers aan de kant.

'Dit klopt niet hé,' zei ze.

'Ja! Dit klopt niet! Kansen bij de vleet als je dat maar weet', riep de stem uit.

Het leek wel alsof de stem nu heel dichtbij was, als een troostende zucht in de wind, een veilige streling door haar haren, een beginnende vriendschap.

'Wat klopt er wél in dit gekke woud? Waar moet ik die kracht vinden?' rilde het meisje.

'Focus op de kleine dingen en dan ontdek je het vanzelf'
zei de stem.

Het meisje antwoordde droevig: *'Hoe? Wat beïnvloeden?
Ik weet niet eens wat ik zoek.'*

'Dat hoeft ook niet', fluisterde de stem speels in haar oor,
nog veel dichter dan anders, *'wat lukt je nu?'*

'Wandelen?' aarzelde Vera.

'Wat fijn!' riep de stem, en opeens voelde ze hem kriebelen in haar hele lijf, '

Stappen maar. Maak er een aangename tocht van!'

Het meisje keek naar de bomen langs het pad. Ga maar,
fluisterden ze haar toe.

Ze leken wel cheerleaders van een krachtige tocht naar nergens. Het woud was zo vriendelijk dat het iets in haar raakte. Een schicht van licht schoot doorheen haar lijf en nestelde zich in haar hart. Ze voelde de stem nu in het hartje van haar lichaam. Een enthousiaste rilling ruiste roekeloos alle vraagtekens weg.

Vera kon niet veel meer uitbrengen dan: *'Wat? Ben jij...?'* *'Dat klopt'*, antwoordde de stem, *'daar ben ik altijd al geweest. Alleen leek dit niet zo.'* Het ontroerde haar. Tranen rolden over Vera's wangen.

Op het pad verscheen een gouden kroon. Op de voorkant stond VERA. Vera nam de kroon niet op, maar keek er nieuwsgierig naar. Dat het woud niet van gulzigheid hield, wist ze intussen. Verschillende kronen popten op, Vera volgde ze. Na een tijdje kwam ze bij de uitgang van het pad.

De stem zei: *'Dit is maar het begin. Bereid je voor op een dolle tocht, maar nu wordt het eentje met veel plezier. Samen met mij.'*

Vera voelde hoe de stem officieel intrek had genomen in haar hart.

Was ze nu dubbel, twee in één?

Zonder verpinken zei ze: *'jij bent mij hé. Ik dacht dat jij een ander was, buiten mij, maar jij bent mij. Ik weet het terug. Ik voel me heel.'*

'Dat klopt', grapte de stem, 'Heel. Je verlaat dit woud als de krachtigste persoon ooit! Je bent nu één in plaats van twee. Altijd geweest eigenlijk. Maar nu voor écht.'

'Waarom leek het alsof je buiten mij bestond? Waarom dit spelletje?' vroeg ze.

'Zo leerde je mij te her-inneren, liefste schat. En werd je jou bewust van je kracht.'

De poort ging dicht. Vera had geen kroon, maar voelde zich rijker dan ooit.

Terugkomst

De dorpelingen waren op zoek geweest naar het meisje. Toen Vera lachend het dorp in kwam gehuppeld, vielen hun monden open van verbazing.

'Wat is er gebeurd?' vroegen ze door elkaar.

'Ik was in het woud,' zei het meisje.

Het woud? De inwoners keken naar het meisje maar zagen geen enkel spoor van bevriezing, verwonding of angst.

'Het woud was geweldig!,' riep ze bij de aanblik van hun verbaasde gezichten, *'Ik heb de kracht gevonden, "t is te zeggen, ik was ze nooit kwijt. Ik zag eerst de edelstenen, net zoals Saam.'*

'Wat?' riep Saam, *'Heb jij ze dan kunnen meenemen? Deel ze met ons!'*

'Ik heb ze niet mee,' zei Vera, *'ze herinnerden me aan iets vanbinnen.'*

'Wat een geneuzel. Waar heb je de kracht verstoppt? Het is oneerlijk om hem voor jezelf te houden!'

Verschillende mensen werden kwaad. Sommigen bevroren. Net zoals in het bos...

Het meisje nam een diepe ademteug. Ze focuste op de rust in zichzelf, de levendige heelheid. En plots fluisterde ze als twee monden die vrolijk hetzelfde verkondigen:

*'Groot nieuws! Ik heb de lotto gewonnen.
Ik deel graag mijn rijkdom met jullie.
Ik geef jullie mijn lege handen'*

en de wijsheid van mijn hart.

*Mijn kracht toonde zich in de kansen die ik kreeg
en in het luisteren naar mijn diepste zelf!*

Verdwaasd keken de mensen naar Vera. Wat was zij aan het raaskallen?

'We moeten een dokter halen voor dat kind,' zei een dorpseling resoluut.

Een andere dorpsbewoner sprak tegen : *'Ze is heelhuids uit het woud gekomen. Dus er moet iets speciaals gebeurd zijn. Misschien weet ze iets dat wij niet weten.'*

Wat de reacties ook waren: ze straalde iets uit. Alleen maakte het sommige bewoners bang en anderen voorzichtig enthousiast.

De dorpsgek kwam erbij en vrolijkte de boel op:

'Wanneer het éne hart klopt, zal het andere ook beginnen kloppen. De stem van het éne hart werkt als een stemvork op de andere harten.'

Toen de dorpsgek dat zei, gleed een hartstochtelijke passievolle rilling over het dorpsplein. Sommigen voelden het, anderen niet.

Hoe dan ook: er was een zaadje geplant.

De toekomst zou uitwijzen wat uit het zaadje zou komen.

Een hele reis stond hen nog te wachten... eentje vol blijheid en enthousiasme!

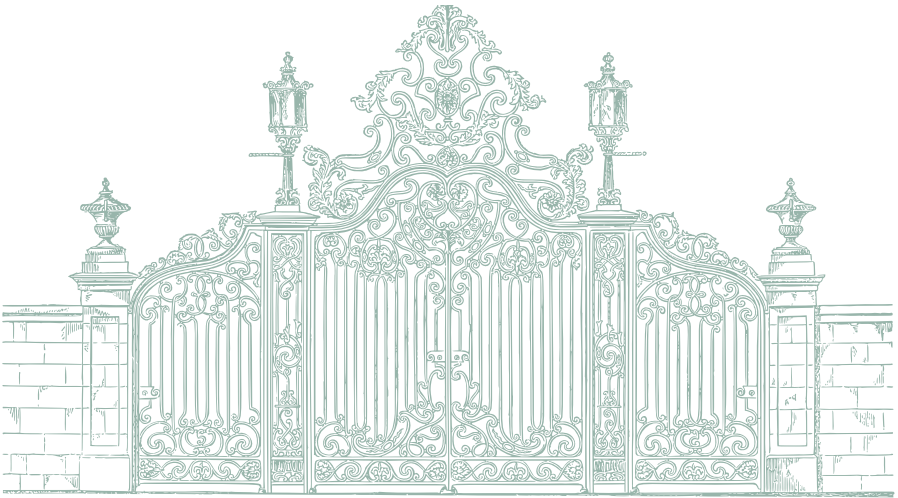

HET SPROOKJE EN BLOOM

Wat ben ik Ann dankbaar
voor dit krachtig en ontroerend sprookje!

Het leven is een ontdekkingstocht
met zovele wegen en mogelijkheden.

Door de poort gaan vraagt moed.

Je moet de angst overwinnen voor het onbekende.
De poort staat symbool voor het 'door iets gaan'.
Plots word het onbekende belicht en komt tot leven.
Dit zorgt voor transformatie.

Moed gaat niet over niet bang zijn,
moed is toch je hart volgen
ook al ben je bang.

-- Mark Twain --

Het lichtend pad is onze weg, waar de mogelijkheden worden opgelicht. Er zijn zoveel mogelijkheden aanwezig, maar je kan ze enkel zien als je aandacht hebt voor alles wat je tegenkomt op de weg...

Het leven gaat over stap voor stap, de stappen kunnen en durven zetten, écht onze eigen weg gaan. De stappen kunnen heel klein zijn maar indien bewust gezet, zeer betekenisvol. Ze brengen een positieve beweging in je leven en doorbreken de inertie. En bij elke stap krijg je nieuwe mogelijkheden, 'Kansen bij de vleet'.

We leven met zoveel 'veronderstellingen'.
De zakenman veronderstelde dat kracht
een edelsteen was, en zag dus enkel edelstenen.

De verlegen man veronderstelde dat kracht een toverdrank was, en zag dus enkel de toverdrankjes en niets anders. Het meisje verwachtte niets en stond open voor wat is...

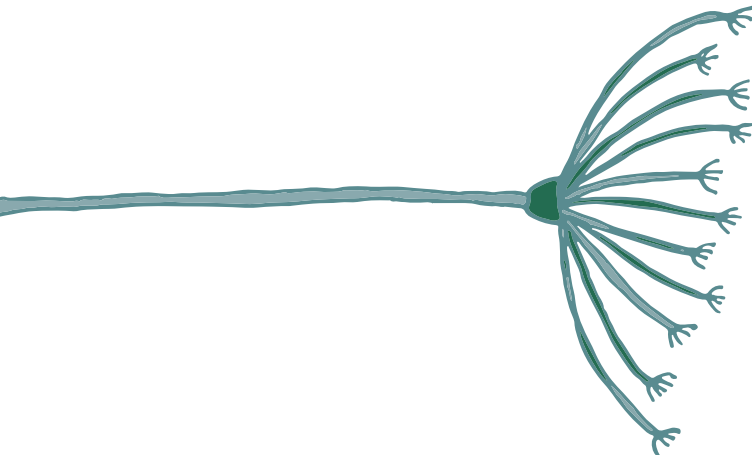
Jouw veronderstellingen, oordelen en overtuigingen, zorgen dat je niets nieuws ontdekt, geen nieuwe mogelijkheden ziet. Je krijgt steeds meer van hetzelfde.

Als je enkel je gedachten en je hoofd volgt, dan hoor noch zie je, wat er nog allemaal aanwezig is.

Je kan in het leven staan met je bedachte of geformuleerde verwachtingen of je kan kiezen om open te staan voor het NU en voor WAT IS...

De moeilijkste weg is de weg van je hoofd naar je hart.
Maar hoe ga je van je hoofd naar je hart?

Door naar het stemmetje in je hart te luisteren.

“Mensen die slechts vanuit hun hoofd kennis opdoen,
maar geen voelend hart hebben,
hebben de wereld gemaakt zoals ze nu is.
Wat we in deze tijd nodig hebben zijn
mensen die weten vanuit het hart.”

-- Christina von Dreien --

Je hebt twee stemmetjes:

Het stemmetje in je hoofd wil je beschermen en geeft je allerlei argumenten: het is het stemmetje dat zegt dat je naar huis moet, dat het gevaarlijk is... en dat maar blijft doordrammen.

Het stemmetje in je hart is zoveel stiller, zo stil dat je het maar kunt horen als je stilstaat, als je durft voelen, als je diep ademt en ruimte maakt voor de stilte.

Het stemmetje in je hart is je zielepad, je verlangen om helemaal je authentieke zelf te zijn.

'Je hart volgen' is volledig gaan en staan voor waarin je gelooft en doen wat volgens jou juist is. Het gaat over je innerlijke waarheid, je waarden leven en je intrinsieke motivatie volgen. Het brengt energie en vreugde.

Vera ziet de kroon, maar hoeft hem niet op te zetten, ze hoeft hem enkel te volgen.

Echte kracht is innerlijke kracht, levenskracht, levens-energie. De kracht in jou.

Er is lijden en pijn, negativiteit en pessimisme, sarcasme en onmacht...

Als iemand het moeilijk heeft, kan je luisteren, je kan vragen stellen, of je kan een lichtpuntje tonen of er één zijn...

Maar duurzamer is het om te tonen hoe je je beperkende patronen en geloofsovertuigingen zélf kunt ombuigen als je ergens vastzit, naar een constructieve attitude en naar het vinden van mogelijkheden...

Zolang je denkt dat iemand anders of de omstandigheden verantwoordelijk zijn voor wat er zich aandient in jouw leven, wordt je geleefd.

Door de manier waarop je omgaat met wat rond je gebeurt, creëer je je leven.

Je hebt zelf de keuze.

Slachtoffer... of ZelfLeiderschap!

Als je je leven in je eigen handen neemt, jouw bestaande patronen en geloofsovertuigingen doorziet en die bewust verandert, kan die zelfkennis- samen met zelfliefde- de basis vormen voor geluk, vreugde en authentieke relaties.

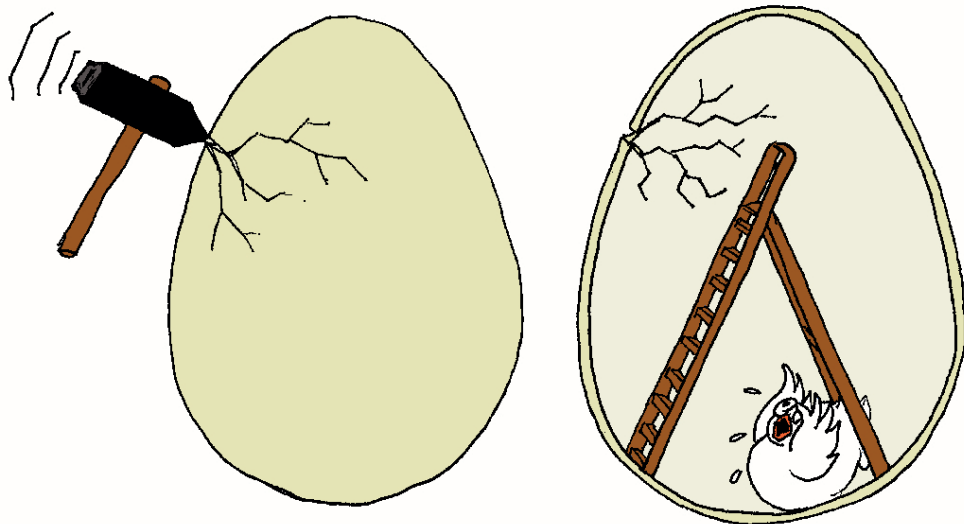
BLOOM

... kan je daarbij ondersteunen!

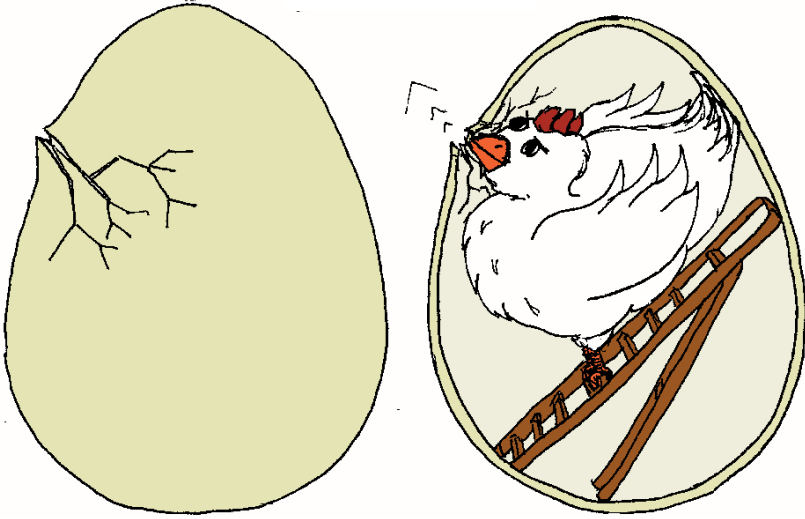
*... inspireert je om te bloeien
tot de mooiste versie van jezelf.*

*... stimuleert open en authentieke
communicatie.*

*... creëert een open attitude en focust
op mogelijkheden, wat bijdraagt
aan een gelukkiger leven
en een betere wereld.*

De kracht ligt binnen jezelf,

alleen JD kan het doen!

"Je hebt degenen die de wereld bekijken
zoals hij is en zeggen: waarom?
En je hebt degenen die zich de wereld indenken
zoals hij zou kunnen zijn en zeggen:
waarom niet?"

-- George Bernard Shaw--

BLOOM-WORKSHOPS

workshop van 2 uren

START TO BLOOM

ééndaagse workshop

BLOOM

OPEN ATTITUDE & OPPORTUNITIES

ééndaagse workshop

BLOOM

FOLLOW YOUR HEART

START TO BLOOM

De workshop duurt 2 uren en kan live of virtueel gevolgd worden.

Beter dan zelf te beschrijven en te vertellen,
is deelnemers aan het woord te laten...

Hoe zou je kort **START TO BLOOM** omschrijven?

Motiverend! Inspirerend! Verrijkend!

-- Elisabeth Reynaert --

Eye-opener voor je bewustzijn.

-- Marti Swenson --

Filosofie om geluk te kiezen.

-- Bart Weetjens--

Verhelderend, energiek en positief, een prachtig werkinstrument om te groeien als mens, maar ook als samenleving.

-- Miek Steen --

Start to BLOOM is superkrachtig! De kracht zit in het feit dat het geen nieuwe waarheid verspreidt, noch een oude vernietigt. Het helpt om in vraag te stellen en te aanvaarden dat iets wat wij dachten dat plat was (en dus zwart-wit) in feite een kubus is met vele facetten.

-- Sara Borremans --

Wat raakte je het meest of was een eye-opener?

Focus je op wat je kan beïnvloeden.

-- Thomas Van Robays --

Hoe je, zelfs met eenvoudige zaken, kan relativiseren en daardoor ook positiever in de wereld kan staan.

-- Tom Burbeck --

De vele veronderstellingen waarop we onze reacties maken. Dat je echt ALLES in handen hebt als je ziet dat het gaat om je eigen zienswijze.

-- Ann Leys --

“Regret is the wish to change the past
fear is the desire to control the future
peace is surrendering to the now”

-- Jeff Foster --

OPEN ATTITUDE & OPPORTUNITIES

Hierbij enkele antwoorden van deelnemers
van de ééndaagse workshop.

Hoe zou je BLOOM beschrijven?

*Openend, creatief, verrijkend en inspirerend.
Een andere kijk op het leven.*

-- Lieselotte Hindrickx --

Een prachtige tool om jouw volwaardige potentie, voorbij de oppervlakte, te laten stralen.

-- Steven Vrancken --

Een workshop met een inzichtelijk leerproces over bewust leren handelen.

-- Katrien Vangheluwe --

Een boeiend avontuur waarmee je op zoek gaat naar jezelf én naar jouw verbinding met de anderen. Je krijgt een bruikbare werkwijze aangereikt om je uitdagingen te bekijken, te onderzoeken en aan te pakken.

-- Raf Vandeplas --

Een transformerende methodologie voor innerlijke ontwikkeling en een versterkend programma voor zelfleiderschap.

-- Bart Weetjens --

Eigen twijfels ombuigen naar kracht. Een niet invasieve opener om diepere zaken bespreekbaar te maken.

-- Wim Dubois --

*Het is een verrijking 'in the moment'
en een tool om ook later iets mee
te doen zowel professioneel als persoonlijk.
-- Charlotte Windels --*

Hoe voel je je na de workshop?

*Verrijkt en geïnspireerd om dit grootse
werk verder te dragen!!!
-- Naida Culshaw --*

*Verkwikkend, warm, voldaan, getransformeerd
en dankbaar.
-- Bart Weetjens --*

*Zoals een bloeiende vlinder 😊 geïnspireerd,
verbonden en in balans.
-- Sofie Bruynooghe --*

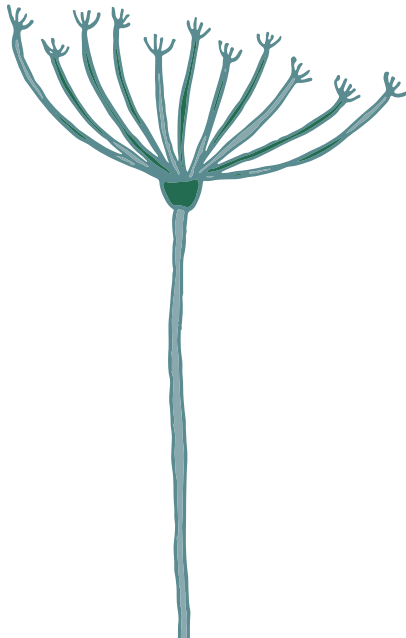
*Goed en positief. Gelukkig om een waardevol-
le methode te hebben geleerd.
-- Rik Schmitz --*

*Kalm, geïnspireerd, een betere innerlijke
balans. Zeer dankbaar dit te kunnen ervaren.
-- ❤️ Laura Sabbe --*

ALS WE OPHOUDEN MET ONSZELF
TE BEPERKEN,
ZIEN WE DE ONGELOOFLIJKE MOGELIJKHEDEN
IN ONSZELF.

BLOOM

FOLLOW YOUR HEART

ééndaagse workshop in ontwikkeling

De zon breekt altijd door...

Zin om jouw verdere stappen te zetten
naar innerlijke kracht?

Nieuwsgierig naar onze volgende workshops?
Bezoek onze website

www.iBLOOM.one

Hartelijk welkom!

Dank aan Steven Vrancken die me het idee gaf om via een sprookje de kracht van BLOOM te tonen en vooral voelbaar te maken.

Dank aan Ann, de sprookjesvertelster voor het prachtige sprookje en ook voor de testimonial dat BLOOM haar hielp om haar dromen in daadkracht om te zetten.

Dank aan Laima, Petrus, Lucas, Katrien, moeties, Miek, Katie, Heidi, Marti, Barbara, Arnaud, Alexia, Laura, Elisabeth, Caroline, Sofie, Maike-Ivy, Steven, Jens, Barbele, Gina, Marina, Judig, Katja, Jan, Carla, Paul, Neleke, Selina & Tony voor hun enthousiasme, warme vriendschap en liefde.

Graag draag ik het sprookje 'De Kracht' op aan Astor, Huibrecht, Willem en Elora.

Eerste Nederlandse druk: februari 2023

Concept/creatie: iele hildegart steen ©

Foto's: karen nachtergaele, laima paklons en iele steen.

Tekeningen: Compagnon de Route, naomi geens
en katrien van lent.

Design: fanny bisschop

Een hele reis staat je te wachten...
eentje vol blijheid en enthousiasme!

www.iBLOOM.one

